
Shri Vishnustavaraja from Narasimhapurana

श्रीविष्णुस्तवराजः नरसिंहपुराणे

Document Information

Text title : Shri Vishnustavaraja 1 from Narasimhapurana

File name : viShNustavarAjanarasimhapurANa.itx

Category : stavarAja, vishhnu, vishnu

Location : doc_vishhnu

Proofread by : Singanallur Ganesan singanallur at gmail.com

Translated by : <https://archive.org/details/NarsimhaPuranGitapress>

Description-comments : Narasimhapurana adhyAya 16

Latest update : June 6, 2013

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीविष्णुस्तवराजः नरसिंहपुराणे

श्रीशुक उवाच -

संसारवृक्षमारुह्य द्रुपपाशशतैर्दृढैः ।

अध्यमानः सुतैश्चर्यैः पतितो योनिसागरे ॥ १ ॥

यः कामकोधलोभैस्तु विषयैः परिपीडितः ।

अह्यः स्वकर्मभिर्गौणैः पुत्रदारैषणादिभिः ॥ २ ॥

स केन निस्तरत्याशु द्रुस्तारं भवसागरम् ।

पृथ्वाभ्याभ्याखि मे तात तस्य मुक्तिः कथं भवेत् ॥ ३ ॥

श्रीव्यास उवाच -

शृणु वत्स मडाप्राज्ञ यञ्ज्ञात्वा मुक्तिमाप्नुयात् ।

तस्य वक्ष्यामि ते दिव्यं नारदेन श्रुतं पुरा ॥ ४ ॥

नरके रौरवे घोरे धर्मज्ञानविवर्जिताः ।

स्वकर्मभिर्मडादुष्णं प्राप्ता यत्र यमालये ॥ ५ ॥

मडापापकृतं घोरं सम्प्राप्ताः पापकृज्जनाः ।

आलोक्य नारदः शीघ्रं गत्वा यत्र त्रिलोचनः ॥ ६ ॥

गङ्गाधरं मडादेवं शङ्करं शूलपाणिनम् ।

प्राणम्य विधिवदेवं नारदः परिपृच्छति ॥ ७ ॥

नारद उवाच -

यः संसारे मडाद्वन्द्वैः कामभोगैः शुभाशुभैः ।

शब्दादिविषयैर्बह्यः पीड्यमानः षडूर्मिभिः ॥ ८ ॥

कथं नु मुच्यते क्षिप्रं मृत्युसंसारसागरात् ।

भगवन् भ्रूडि मे तत्त्वं श्रोतुमिच्छामि शङ्कर ॥ ९ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा नारदस्य त्रिलोचनः ।

उवाच तमृषिं शम्भुः प्रसन्नवदनो हरः ॥ १० ॥

महेश्वर उवाच -

ज्ञानामृतं य गुह्यं य रहस्यमृषिसत्तम ।

वक्ष्यामि शृणु द्रुमघ्नं सर्वबन्धभयापहम् ॥ ११ ॥

तृणादि यतुरास्यान्तं भूतग्रामं यतुर्विधम् ।

यरायरं जगत्सर्वं प्रसुप्तं यस्य मायया ॥ १२ ॥

तस्य विष्णोः प्रसादेन यदि कश्चित् प्रबुध्यते ।

स निस्तरति संसारं देवानामपि द्रुस्तरम् ॥ १३ ॥

भोगैश्वर्यमदोन्मत्तस्तत्त्वज्ञानपराङ्मुषः ।

संसारसुमहापङ्के ज्ञोर्णां गौरिव मज्जति ॥ १४ ॥

यस्त्वात्मानं निबध्नाति कर्मभिः कोशकारवत् ।

तस्य मुक्तिं न पश्यामि जन्मकोटिशतैरपि ॥ १५ ॥

तस्मान्नारद सर्वेशं देवानां देवमव्ययम् ।

आराधयेत्सदा सम्यग् ध्यायेद्विष्णुं समाहितः ॥ १६ ॥

यस्तं विश्वमनाद्यन्तमाद्यं स्वात्मनि संस्थितम् ।

सर्वज्ञममलं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ १७ ॥

निर्विकल्पं निराकाशं निष्प्रपञ्चं निराभयम् ।

वासुदेवमजं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ १८ ॥

निरञ्जनं परं शान्तमच्युतं भूतभावनम् ।

देवगर्भं विभुं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ १९ ॥

सर्वपापविनिर्मुक्तमप्रमेयमलक्षणम् ।

निर्वाणामनघं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २० ॥

अमृतं परमानन्दं सर्वपापविवर्जितम् ।

ब्रह्माण्डं शङ्करं विष्णुं सदा सङ्कीर्त्य मुच्यते ॥ २१ ॥

योगेश्वरं पुराणाभ्यमशरीरं गुडाशयम् ।

अमात्रमव्ययं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २२ ॥

शुभाशुभविनिर्मुक्तमूर्ध्निषट्कपरं विभुम् ।

अचिन्त्यममलं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २३ ॥

सर्वद्वन्द्वविनिर्मुक्तं सर्वदुःखविवर्जितम् ।
 अप्रतर्क्यमजं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २४ ॥
 अनामगोत्रमद्वैतं यतुर्थं परमं पदम् ।
 तं सर्वदुःखं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २५ ॥
 अरूपं सत्यसङ्कल्पं शुद्धमाकाशवत्परम् ।
 ओकाग्रमनसा विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २६ ॥
 सर्वात्मकं स्वभावस्थमात्मचैतन्यरूपकम् ।
 शुभ्रमेकाक्षरं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २७ ॥
 अनिर्वाच्यमविज्ञेयमक्षरादिमसम्भवम् ।
 ओकं नूतं सदा विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २८ ॥
 विश्वाद्यं विश्वगोप्तारं विश्वाद्यं सर्वकामदम् ।
 स्थानत्रयातिगं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ २९ ॥
 सर्वदुःखक्षयकरं सर्वशान्तिकरं हरिम् ।
 सर्वपापहरं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ ३० ॥
 ब्रह्मादित्येवगन्धर्वैर्मुनिभिः सिद्धयारणैः ।
 योगिभिः सेवितं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ ३१ ॥
 विष्णुं प्रतिष्ठितं विश्वं विष्णुर्विश्वे प्रतिष्ठितः ।
 विश्वेश्वरमजं विष्णुं कीर्तयन्नेव मुच्यते ॥ ३२ ॥
 संसारबन्धनान्मुक्तिमिच्छन् काममशेषतः ।
 भक्त्यैव वरदं विष्णुं सदा ध्यायन् विमुच्यते ॥ ३३ ॥
 व्यास उवाच -
 नारदेन पुरा पृष्टं त्वं स वृषभध्वजः ।
 यदुवाच तदा तस्मै तन्मया कथितं तव ॥ ३४ ॥
 तमेव सततं ध्यायि निर्भीजं ब्रह्म केवलम् ।
 अवाप्स्यसि ध्रुवं तात शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ ३५ ॥
 श्रुत्वा सुररूषिर्विष्णुः प्राधान्यमिदमीश्वरात् ।
 स विष्णुं सम्यगाराध्य परां सिद्धिमवाप्तवान् ॥ ३६ ॥

यश्चैनं पठते यैव नृसिंहकृतमानसः ।

शतजन्मकृतं पापमपि तस्य प्राणश्रयति ॥ ३७ ॥

विष्णोः स्तवमिदं पुण्यं मलादेवेन कीर्तितम् ।

प्रातः स्नात्वा पठेन्नित्यममृतत्वं स गच्छति ॥ ३८ ॥

ध्यायन्ति ये नित्यमनन्तमथ्युतं

दृत्पद्ममध्येष्वथ कीर्तयन्ति ये ।

उपासकानां प्रभुमीश्वरं परं

ते यान्ति सिद्धिं परमां तु वैष्णवीम् ॥ ३९ ॥

एति श्रीनरसिंहपुराणे विष्णोः स्तवराजनिर्गुणो षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

Narasimhapurana adhyAya 16

<https://archive.org/details/NarsimhaPuranGitapress>

Proofread by Singanallur Ganesan singanallur at gmail.com

——
Shri Vishnustavaraja from Narasimhapurana

pdf was typeset on September 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

